

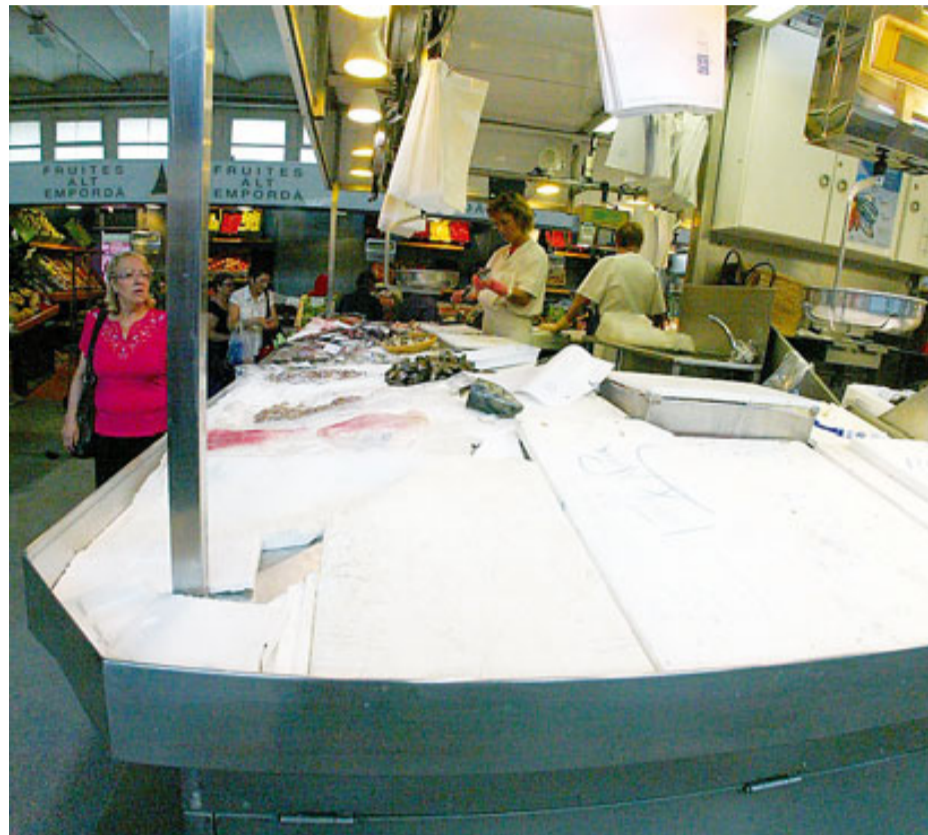
la contra | ENRIC RAMIONET

Fent el cim

En pocs dies, quasi en poques hores, molts prestatges han quedat buits i tot plegat ha adquirit un cert aire de magresa de postguerra a causa de la vaga dels transportistes

No és fàcil trobar la pau. Després d'haver-nos assegurat la dutxa diària per uns mesos, l'amenaça de l'escassetat s'ha estès per les botigues, els rebostos i les neveres, que són l'alarmant preàmbul de la més preocupant i revolucionària de totes les vacuïtats, que és la dels estòmacs. L'augment imparabable del preu dels carburants i les dificultats per repercutir-ho en les tarifes han fet desbordar la fúria dels transportistes i ja sabem que quan la fúria transita en camió, o en tractor, la seva magnitud es multiplica. Sembla que no és un conflicte fàcil de resoldre i que les reivindicacions que en aquest cas els mobilitzats adrecen a les autoritats són molt més desesperades i vanes que les que fa unes setmanes es varen adreçar a les divinitats més nostrades per invocar la pluja. Però si les competències meteorològiques de la Moreneta són, per aquells que hi tenen fe, indiscutibles, les que poden exhibir els nostres governants en l'actual crisi dels transportistes són més aviat fràgils. És una de les característiques dels temps i del model econòmic, vivim sotmesos a unes lògiques que no depenen de la voluntat dels electors però en molts aspectes tampoc dels elegits.

I per cert, una altra de les característiques òbvies és que les llargues jornades laborals, l'escarrassament i la dedicació a la feina no són cap garantia de prosperitat. O com a mínim de la pròpia. I mentre en l'ambient es desplega la gran pregunta sobre qui o què delimita les regles del joc, els petits transportistes exhibeixen la seva ira desconcertada i denuncien de forma escassament subtil que no arriben a final de mes. En pocs dies, quasi en poques hores, molts prestatges han quedat buits i tot plegat ha adquirit un cert aire de magresa de postguerra. D'època de racionament. Ha estat una demostració extraordinària de l'agitació constant a la qual estan sotmesos els nostres productes de consum, que és pràcticament una forma de dir les nostres vides. Tot es transporta, la rotació és ininterrompuda, com si ens faltés espai

El mercat del Lleó de Girona, amb una parada de peix gairebé buida per la vaga. / LL.SERRAT

i haguéssim optat per instal·lar rodes als magatzems i deixar que ocupin contínuament les carreteres.

Potser per això, per més asfalt que escampem, sempre acaba per esdevenir insuficient. Ja sé que en aquesta branca de l'esoterisme anomenada economia, des de fa anys hi predomina la confiança en les capacitats del mercat i en el model de desenvolupament globalitzat i fonamentat en el petroli. Un model, per cert, en el qual deien que era preferible no intervenir per no trencar l'encanteri. Ara, però, que la crisi ja ens ensenya alguna cosa més que la poteta, es comencen a sentir veus que reivindiquen el control dels capitals especulatiu que acaparen i afecten a l'alça els preus del petroli i dels aliments bàsics. I qui sap, potser aviat veurem com es

popularitza aquella teoria sobre el «pic o el cim del petroli», que, fins fa poc, només esmentava des dels marges aquella gent que, per a divertiment dels articulistes sarcàstics i un pèl carques, viu perpètuament preocupada per la sostenibilitat. Una teoria que anuncia que l'augment continu de la demanda de petroli i l'esgotament de les fonts provocarà l'esfondrament del model vigent. I que ens obligarà a prendre'ns seriosament les energies renovables, i els transport públic i els mercats de proximitat, i fins i tot el decreixement.

El «pic del petroli», afirmen, convertirà en supèrflues moltes autopistes i pistes d'aterratge. Quines coses, ara que després de tants trasbalsos inauguraran el desdoblament de Vidreres a la Costa d'Alou, ja comencen a sobrar les carreteres.

la columna | JOSEP M.FONALLERAS

Les prioritats

De tot aquest sarau dels transportistes i de la bogeria que ens ha agafat a tots plegats em quedo amb la comprovació de les activitats quotidianes que depenen del moviment dels camions i les furgonetes. Un exemple: jo no hauria posat mai el pa entre els productes que podrien perillar en una situació així. D'acord: era evident que el pa també havia de rebre, perquè potser es tracta, si s'hagués de triar, de l'aliment per excel·lència. Però no havia comptat amb un petit detall. Fa falta farina, i no sempre hi ha farina a l'obrador sinó a la fàbrica de farina, que és d'on ha de sortir per poder passar a les mans del flequer. I el pa, avui dia, no es fa tot a la mateixa fleca (si és que encara queda alguna fleca que en faci de veritat) sinó en una nau industrial des d'on es reparteix a les fleques que l'empresa té escampades per la ciutat. Em diran que aquesta constatació és pueril, però em serveix d'exemple per comprovar l'extrema debilitat d'un sistema de convenciments i seguretats que tremola quan les carreteres es converteixen en fortaleses inexpugnables. Un amic carnisser m'explica que una àvia que comprava de manera habitual dues botifarres a la setmana de cop en va adquirir una dotzena. I també costelles i grana cuita i tot un carregament de formatges. Però no és només la gent gran. La síndrome s'ha estès en bona part de la població i ha augmentat cada vegada que hem vist imatges de prestatgeries buides i de carros plens d'ansietat. Hem patit per la verdura i pel peix, per la carn i per les vaques que feien més llet de la que els dipòsits podien acumular. Pels porcs que potser no es sacrificaven i també per les llaunes en les quals pensàvem com a últim recurs. Però la cosa ha anat més enllà. Jo, per exemple, he tingut en compte la benzina i he mirat de fer servir menys el cotxe, però ni se'm va passar pel cap –el dia que vaig anar al supermercat– de comprar paper de cuina o paper higiènic. Què considerem que és prioritari? De què podem prescindir? No ens hauria de servir aquesta vaga per començar a pensar-hi?

PUBLICITAT

TANCAMENTS D'ALUMINI I PVC

MENOR MANTENIMENT
MILLOR AÏLLAMENT
MÉS DURABILITAT

OR METAL

www.ormetal.es

Llevant, 7 Pol. Ind. Mas Lladó FORNELLS DE LA SELVA 972 47 61 27

PUBLICITAT

promoció **Stein**

QUINZENA de la PELL

PIQUADRO ITALY marfiaro N.A. MONT BLANC

descomptes de 10, 15 i 25 %

Pompeu Fabra, 11 - 972 203 944 / Migdia, 11 - 972 213 565
Av. Lluís Pericot, 36 - 972 210 932 / GIRONA

PUBLICITAT

IGNIFUGACIONS GENERALS
Protecció passiva contra el foc
IGNIFUGATS GIRONA

GIRONA

PROTECCIÓ
CONTRA EL FOC
AMB PANELLS
SEMIRÍGIDS

972 17 23 53

www.ignifugacionsgenerals.com

PUBLICITAT

t'ajudem a reciclar

cal rei
coses de casa

al Carrer Nou de GIRONA

www.calrei.com